

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2498/2019
25.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Поповић, адвокат из ..., против тужених Земљорадничке задруге „Авала“ из Београда, ББ из ..., ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Вјештица, адвокат из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Споменка Билић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1512/2019 од 27.02.2019. године, у седници одржаној 25.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1512/2019 од 27.02.2019. године, као о изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужених изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1512/2019 од 27.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2288/18 од 03.12.2018. године, у првом ставу изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је ништав и да не производи правно дејство уговор о закупу непокретности закључен између тужених Земљорадничке задруге „Авала“ из Београда, као закуподавца, с једне стране, и ББ, ВВ и ГГ, као купаца, с друге стране, који је оверен пред Првим основним судом у Београду под Ов ../13 дана 13.05.2013. године. У другом ставу изреке, тужени су обавезани да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 194.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1512/19 од 27.02.2019. године, у првом ставу изреке, одбијене су жалбе тужених као неосноване и потврђена првостепена пресуда. У другом ставу изреке, одбијен је захтев тужене Земљорадничке задруге „Авала“, ББ, ВВ и ГГ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ГГ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права у којој је предложио да се о истој одлучује као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе. Такође су и тужени Земљорадничка задруга „Авала“, ББ и ВВ благовремено изјавили ревизију због

погрешне примене материјалног права у којој су предложили да се о истој одлучује као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебним ревизијама тужених, јер се истима указује на погрешну примену материјалног права. Осим тога, побијана пресуда је донета у складу са важећом судском праксом, а уз ревизије нису достављене ни правноснажне одлуке којима је у истој чињенично-правној ситуацији другачије примењено материјално право. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављених ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 16.04.2014. године. У тужби и уводу првостепене пресуде вредност предмета спора означена је износом од 500.000,00 динара, па тај износ представља вредност спора.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизије тужених нису дозвољене.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић